

?«Misteriosament feliç»: la cançó preferida de Montse Castellà

La cantant tortosina confessa predilecció per una de les darreres cançons de Marc Parrot

Montse Castellà | Juan Miguel Morales

Aquest estiu hem volgut parlar amb tot un seguit d'artistes -Gullem Solé (**Buhos**), **Miki Núñez**, **Beth**, **Pupil·les**, **Joana Serrat**, **La Queency**, **Mireia Vives**, **Joan Reig** o **Ferran Palau**, entre molts altres- per saber quins són els seus grans referents. Tots ells, escriuen i componen les seves pròpies cançons, ja sigui per als seus projectes en solitari o per al grup del qual formen part, però el que els hem volgut preguntar és quina cançó en català, d'un/a altre/a artista, és la seva favorita. Avui us expliquem la cançó que **Montse Castellà** hauria volgut escriure.

Castellà ha dubtat abans de respondre i s'ho ha hagut de pensar una mica. Li passaven mil cançons pel cap, i a cadascuna d'elles, hi trobava motius per escollir-la. Finalment s'ha decantat per una cançó de **Marc Parrot** publicada el 2018: "Misteriosament feliç", una peça que pensa que la identifica i que ocupa un espai simbòlic a la seva vida.

"Molt sovint quan emprenc un llarg trajecte amb la furgoneta, em poso 'Misteriosament feliç' com a primera cançó del viatge. Em fa sentir lliure i m'hi sento molt identificada. Al meu entendre, és una cançó que parla de la felicitat i de la llibertat, de viure en plenitud tots els moments de la vida. És una cançó optimista i realista alhora. Forma part de *Refugi* (Música Global, 2018), que em sembla que és el seu millor disc i que conté altres joies. M'he decantat per esta pels arranjaments de cordes, per la senzillesa, pel ritme, pel missatge clar que diu que ens hem de deixar sorprendre per l'alegria? La cançó està inspirada en el títol d'un llibre de Joan Margarit que té el mateix nom.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=jmqQNsuMxI0>

Amb un disc nou acabat d'estrenar, **Castellà** viu l'estiu amb la incertesa pròpia dels temps que corren. La majoria dels concerts es poden tirar endavant adaptats a les circumstàncies, però també ha patit algunes cancel·lacions i ajornaments. "Ja no són tant los concerts que es cancel·len sinó los que no s'arriben ni a anunciar. Jo tenia alguns bolos compromesos sense data que ja no han arribat a nàixer. De la primavera ençà havia anat prou bé; això sí, les confirmacions ens arribaven sense gaire antelació. Al maig vam tancar los concerts de juny, al juny los de juliol? i quan s'havien de tancar los d'agost, es va parar tot."